

THiếu NIÊN CỦA ÁNH SÁNG VĨNH CỬU

Tối 5-9-1986, Stéphane Darveau - thiếu niên 12 tuổi - trút hơi thở cuối cùng trong vòng tay của Mẹ Julienne, Mẹ Bề Trên các Nữ Tu Đaminh tại Beauport, Canada.

Trước đó, vì linh cảm giờ cuối cùng của người bạn tí hon đã điểm, Mẹ Julienne vội vã rời tu viện, đến nhà thương. Khi đến bên giường, Mẹ gọi:

- Stéphane ơi, Mẹ Julienne đây!

Cậu bé mỉm cười và thưa:

- Dạ!

Mẹ Julienne nói tiếp:

- Stéphane à, nhân danh Đức Chúa GIÊSU, Mẹ đến giải thoát con khỏi mọi nỗi đau đớn của con ..

Sau câu nói trịnh trọng đó, Stéphane được Đức Chúa GIÊSU KITÔ rước về Trời trong an bình, yêu thương và khiêm tốn. Bên cạnh Stéphane còn có Cha Mẹ và những người thân yêu.

Sau đây là chứng từ của ông Jacques Darveau - thân sinh Stéphane - về cuộc đời và cái chết của cậu thiếu niên can đảm.

Chúng tôi lập gia đình hơn 10 năm mà vẫn chưa có mụn con nào. Sau khi tha thiết cầu xin, THIÊN CHÚA ban cho chúng tôi một đứa con trai, chào đời ngày 12-4-1974. Nhưng niềm hạnh phúc không kéo dài lâu và thử thách vội đến.

Một buổi sáng tháng 2 năm 1986, khi thức giấc, Stéphane kêu bị đau bụng. Đến chiều thì cơn đau dữ dội hơn. Chúng tôi vội chở con đến nhà thương. Sau khi khám nghiệm, các bác sĩ quyết định mổ ruột thừa. Cứ sự thường, cuộc giải phẫu chỉ diễn ra trong vòng nửa giờ.

Thế nhưng, sau 7 tiếng đồng hồ chờ đợi, chúng tôi vẫn chưa trông thấy con rời phòng mổ. Thời gian chờ đợi như kéo dài bất tận. Sau cùng, vị bác sĩ xuất hiện và báo cho biết Stéphane bị ung thư và chỉ mong sống được một thời gian rất ngắn.

Tin dữ đến như tiếng sét đánh bên tai! Chúng tôi ngẩn ngơ buồn khổ. Trong niềm đau đớn vô tận, vợ chồng chúng tôi chạy đến với các Nữ Tu Đaminh trong vùng, đặc biệt đến với Mẹ Julienne, Mẹ Bề Trên tu viện. Mẹ Julienne ưu ái tiếp đón chúng tôi. Nhìn thấy Mẹ, chúng tôi như cảm nhận sự hiện diện của THIÊN CHÚA. Chúng tôi xin Mẹ cầu cho Stéphane được khỏi bệnh. Mẹ nói:

- Phép lạ là chuyện có thể xảy ra. Chúng ta cùng cầu xin THIÊN CHÚA, nhưng tuân theo thánh ý của Ngài.

Mẹ cùng cầu nguyện với chúng tôi và dạy chúng tôi cầu nguyện nữa. Rời khỏi tu viện, Đức Tin và niềm hy vọng của chúng tôi được tăng cường.

Sau một tháng điều trị nơi bệnh viện, bác sĩ cho Stéphane xuất viện về nhà. Chúng tôi đưa con đến thăm Mẹ Julienne. Kể từ giây phút đó, một tình bạn thiêng liêng sâu đậm nảy sinh giữa Mẹ Julienne và Stéphane. Mẹ nói với cậu bé về Tình Yêu Đức Chúa GIÊSU KITÔ Thánh Thể và về Trời Cao, như chủ ý hướng lòng cậu bé về Trời. Stéphane sốt sắng lắng nghe mọi lời chỉ dạy của Mẹ Julienne. Cậu bé như bắt đầu hưởng nếm hương vị của hạnh phúc vĩnh cửu.

Bệnh tình Stéphane mỗi lúc một trầm trọng hơn khiến chúng tôi phải đưa con vào nhà thương. Nơi đây Cha Tuyên Úy bệnh viện đưa cho cậu bé bản kinh dâng mình của Cha Charles De Foucauld (1858-1916) mà các tiểu đệ và tiểu muội Đức Chúa GIÊSU thường đọc. Stéphane đọc kinh này mỗi ngày. Mọi người ghi nhận Stéphane tiến xa trên đường thiêng liêng. Cậu bé hết lòng yêu mến Đức Chúa GIÊSU và dâng cho Chúa mọi nỗi đau đớn của mình. Stéphane cũng xin Mẹ Julienne cho cậu bức ảnh về Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể. Cậu bé để bức ảnh luôn luôn bên cạnh và như tìm thấy từ đó sức mạnh chịu đựng mọi đau đớn.

Một ngày, Stéphane làm tờ di chúc với chúng tôi. Cậu bé nói:

- Khi con chết rồi, xin để xác con một ngày cho các bạn con đến viếng. Sau đó, xin Ba Má đốt xác con và bỏ tro vào một cái hộp, bởi vì con muốn nghèo nàn giống như Đức Chúa GIÊSU nghèo nàn. Xin Ba Má dâng cúng cho Mẹ Julienne một số tiền để Mẹ giúp các trẻ em nghèo tại Haiti.

Rồi Stéphane buồn bã nói thêm:

- Má ơi, rồi đây Má làm gì với đồ đạc của con?

Hiền thê tôi trả lời:

- Má sẽ cho các người nghèo.

Stéphane hài lòng gật đầu.

Stéphane biết rõ mình không sống được lâu, vì những đau đớn trong thân xác. Nhưng Stéphane không hé môi than trách lời nào. Cậu âm thầm chịu mọi đau đớn cách anh hùng. Thân xác nhỏ bé của Stéphane hao mòn vì cơn bệnh, nhưng khuôn mặt cậu vẫn giữ nguyên nét thanh thản hồn nhiên của một thiếu niên.

Tôi cảm thấy Stéphane bắt đầu kết hợp với Trời Cao, với Đức Chúa GIÊSU, và lạ lùng hơn cả là với Mẹ Julienne. Do đó, buổi chiều cuối đời của Stéphane, lúc ấy là sau giờ cơm tối, Mẹ Julienne như nghe tiếng

gọi của Stéphane. Và Mẹ linh cảm giờ cuối cùng của cậu bé đã điểm. Mẹ vội vã đến nhà thương. Sau câu nói trịnh trọng của Mẹ:

- Stéphane ơi, nhân danh Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Mẹ đến giải thoát con khỏi những đau đớn của con,

Stéphane êm ái trút hơi thở cuối cùng hưởng dương 12 tuổi.

... "Ai yêu cha yêu mẹ hơn Thầy, thì không xứng với Thầy. Ai yêu con trai con gái hơn Thầy, thì không xứng với Thầy. Ai không vác thập giá mình mà theo Thầy, thì không xứng với Thầy. Ai giữ lấy mạng sống mình, thì sẽ mất; còn ai liều mất mạng sống mình vì Thầy, thì sẽ tìm thấy được .. Tất cả những ai đang vất vả mang gánh nặng nề, hãy đến cùng Thầy, Thầy sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng. Anh em hãy mang lấy ách của Thầy, và hãy học với Thầy, vì Thầy có lòng hiền hậu và khiêm nhường. Tâm hồn anh em sẽ được nghỉ ngơi bồi dưỡng, vì ách Thầy êm ái và gánh Thầy nhẹ nhàng" (Matthêu 10,37-39/28-30).

("JE CROIS", Janvier/1993, trang 24-28)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

